

רמזים בעניין מש"כ באר"י שהתיקון של קרח הוא ע"י שמואל הנביא ובשייכות עניין יעקב וישראל לתיקון המחלוקת של קרח ועדתו

גדולה עומדת הימנו שמואל ששקול כנגד משה ואהרון וכו'. והיינו שיש לו שייכות וקירבה לקרח גם מצד משפחתו שקרח היה בן בנו של קהת ושמואל היה מזרעו של קרח.

ונראה שיש לזה רמז במש"כ בתהילים (5"ט ו') משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל ה' והוא יענם. והיינו שהמילה בקראי היא בגי' 313 והמילה קורח היא בגי' 314. ועה"כ בקראי בגי' קורח וכאילו כתוב ושמואל קורח שמו. ונרמז בזה שתיקונו של קורח שייך לשמואל.

והנה בתהילים (קמ"ה י"ח) כ' קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת. ונראה שקורח הוא אותיות רחוק ותיקונו הוא בכחינת קרוב. וזהו שכ' ושמואל בקראי שמו קראים אל ה'

הנה האר"י (לקו"מ) על הפסוק (סהל"ס ז"ג י"ג) צדיק כתמר יפרח כ' שהוא ס"ת קרח. והיינו שלעת"ל יהיה קרח צדיק. וכ' שם שתיקון החטא של קרח הוא ע"י שמואל הנביא. וקרח הוא משורש קין ומשה הוא משורש הבל. וזהו שנאמר (צלא"ט ד' כ"ד) כי שבעתים יקם קין שהמילה יק"ם היא ר"ת יתרו קין מצרי וכן יתרו קרח מצרי שכולם הם משורש קין וזה עניין המצרי שהרגו משה וזה עניין התיקון במה שנשא משה את בת יתרו. וזהו שאמר בלעם כשראה את הקיני (דשי"ך לקין) מי יחיה משמו א-ל (צמדנ"ג כ"ד כ"ג) ורמוז בזה שהתיקון של קרח יבא על ידי שמואל הנביא. ונראה דשי"ך לזה מש"כ במדרש רבה (צמדנ"ג ג' י"ב) ששמואל היה מבני קהת. וכן איתא במדרש (צמדנ"ר קורח י"ח ט') שקרח היה רואה שעתידה שלשלת

פרשת קרח

אמת ליעקב. ונראה שיש רמז ליעקב בשמו של קרח. והיינו שהמילה קרח בחילוף אותיות של אטב"ח ק' היא י' ור' היא ה' וח' היא ב' דהיינו צפ"ב שהם בגי' עקב. וכן יש רמז לזה במה שכתוב (נמדנר כ"ו י"ב) בני קרח לא מתו שהר"ת של תיבות אלו הוא בגי' עקב.

ונראה שמה שלא נרמז כאן האות י' דיעקב שייך למש"כ בבראשית (מ"ט ו') בקהלם אל תחד כבדי ופי' רש"י שרמז בזה יעקב שכשיקהיל קרח שהוא משבטו של לוי את כל העדה על משה ואהרן שלא יתיחד עמהם שמו וזהו שנאמר קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ולא נאמר בן יעקב.

וביאור הדבר הוא שעניין האות י' שייך לכבוד כמו שמצינו בד' עולמות של אצילות בריאה יצירה עשייה שהם כנגד ד' אותיות של שם הוי"ה והי' היא כנגד עולם האצילות. ובתחילת מסכת אצילות כתוב על הפסוק (ישעיהו מ"ג ז') כל הנברא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו שבראתיו יצרתיו עשיתיו זה ג' העולמות של בריאה יצירה עשייה. והמילה לכבודי רומזת לעולם האצילות דשייך לכבוד. (ויש בזה רמז שהמילה כבודי היא אותיות כבוד י' והיינו כנ"ל שהאות י' שייכת לאצילות ולכבוד).

וא"כ יש לומר שלכן נרמז בשמו של קרח ובר"ת של בני קרח לא מתו רק האותיות עקב ולא נרמזה האות י' כי יעקב אמר בקהלם אל תחד כבדי וכבוד שייך לאות י' כנ"ל.

והוא יענם דשייך למש"כ קרוב ה' לכל קראיו וגו' שהוא תיקון לבחינת רחוק דשייכא לקורח. וכ"כ בס' הגימטריאות לר' יהודה החסיד שקורח הוא אותיות רחוק.

ונראה שיש לזה רמז בר"ת של המילים משה אהרון קורח שמואל שהר"ת שלהם הוא בגי' אמת. ורומז למש"כ קרוב ה' וכו' לכל אשר יקראהו באמת. והיינו שהחיבור של כולם יחד שייך לבחינת אמת. והביאור בזה שאחר התיקון של שמואל יהיה גם קרח בבחינת צדיק כמו שנרמז בס"ת של (תהלים צ"ג י"ג) צדיק כתמר יפרח וכמש"כ באר"י (הי"ל).

ונראה שעניין אמת הוא היפוך ותיקון עניין המחלוקת. והיינו כמש"כ בפ"י המשניות לרמב"ם שבכל מקום שכ' במשנה באמת אמרו היינו שאין בזה מחלוקת (הוצא נפרי קודמת). והיינו שבמדת אמת יש תיקון לחטא המחלוקת של קורח ועדתו.

ונראה דשייך לזה מה שכ' בחז"ל (ב"ב ע"ד ע"ב) וסנהדרין קי ע"ב) שבני קרח שנבלעו באדמה אומרים משה אמת ותורתו אמת. והיינו דאמת שייכא ליעקב ולתיקון המחלוקת. (המילים משה תורתו אמת הם ר"ת אמת). ואפשר שהתיקון לקרח הוא דווקא ע"י בחינת יעקב שלא נפגמה בחטאו כמו שביקש יעקב (נראה מ"ט ו') בקהלם אל תחד כבודי. (וכמש"כ בבני יששכר שדווקא ע"י חוש הריח שלא נפגם בחטא עץ הדעת יבא התיקון לעת"ל).

והנה אמת שייך ליעקב כמש"כ (מייסה ז' כ') תתן

כתרים לאותיות

שייך לעקום כמש"כ בבראשית (כ"ו ל"ו) ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים וגו'. והיינו שיעקב נתחכם בערמה ואמר אנכי-עשו בכרך שהלך בעקמומיות ועל זה אמר עשו שעל שם זה הוא נקרא יעקב. ונראה דשייך לזה ענין תיקונו של יעקב בבית לכן הארמי שכ' בחז"ל (ב"ב פג ע"ב) שאמר יעקב אחיו אני ברמאות. והיינו שהוא בחינה של מש"כ (שמואל ב' כ"ג כ"ו) ועם עקש תתפל ועקש היינו ל' עקמומיות כמש"כ מהר"י קרא שם. ונראה שהמילה עקש בחילוף הש' באתכ"ש היא עקב. ובאמת כן איתא בווהר (וישלם) וז"ל וא"ל לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל לאו יעקב בעקימו אלא בגאותא ותוקפא דלית מאן דיכיל לך עכ"ל (ובלה"ק הוא לא יעקב במרמה אלא בגדלות ותוקף שאין מי שיוכל לך) והיינו כנ"ל שעניין השם יעקב שייך לעקמומיות ורמאות.

(ונראה שבמה שכ' והיה העקב למישור יש רמז למיתוק גבורות מנצפ"ך כפולות שיהיה בגאולה. והיינו שהמילה העקב רומזת לאותיות ה' עקב. וכ' בכתבי האר"י (שער חוה"ק) שהמילה עקב היא בגי' ב' פעמים אלקים. וא"כ י"ל דה' עקב רומז לה' פעמים עקב דהיינו י' פעמים אלקים כנגד י' גבורות דמנצפ"ך כפולות. ומיתוקם הוא בשם הוי"ה כמבואר באר"י. ונראה שזה נרמז בתיבת והיה שלפניה שהיא אותיות שם הוי"ה.

ונראה שבתובה שכ' אחריה למישור יש עוד רמז למיתוק גבורות מנצפ"ך שהיא בגי'

ונראה דשייך לזה מה שחטאו של קרח שייך לגאווה שאמר מדוע תתנשאו (במדבר ט"ו ג) וכמש"כ בחז"ל (במדבר י"ח ב) שרצה הוא להיות נשיא. והתיקון של גאווה הוא בענוה. ועניין הענוה שייך לעקב כדכתיב (משלי כ"ג ד) עקב ענוה יראת ה'. וכן העקב הוא חלק הנמוך בגוף ורומז לשפלות וענוה. ונראה דשייך לזה ענין יעקב דשייך לאמת שהענו הוא מודה על האמת.

והנה יעקב שייך לבחינת שלם כדכתיב (בראשית ל"ג י"ח) ויבא יעקב שלם. והוא נקרא איש תם דשייך לשלימות. וזה ענין מה שנקרא יעקב שלימא. ושייך לזה ענין מה שכ' בחז"ל (ויק"ר פל"ו) שיעקב מטתו שלימה. ונראה ששלם הוא היפוך המחלוקת שהלשון מחלוקת היא משורש חלק שהוא ענין החלוקה שהיא היפך השלימות. ולכן שלום הוא היפך המחלוקת.

ונראה שבזה יבואר השייכות של יעקב לתיקון החטא של המחלוקת של קורח ועדתו. והיינו כיון שבחינת השלם של יעקב שייכת לתיקון המחלוקת. ולכן שייך יעקב לאמת שהיא היפך המחלוקת כנ"ל.

ונראה שזה ענין מה שכ' בכתבי האר"י שהתיקון של קרח הוא בשמואל שבמילה שמואל יש את האותיות שלום.

והנה ענין העקב שייך לדבר שאינו ישר כמש"כ (ישעיה מ' ד') והיה העקב למישור וגו' וכן פ' שם האבן עזרא ושאר מפרשים שעקב עניינו הפך מישור. ונראה שגם ענין השם יעקב

והנה בתיקוני זוהר כ' שבצורת האות א' יש רמז לשם הוי"ה שהוא אלופו של עולם. והיינו שהיא מורכבת מי' למעלה י' למטה וו' באמצע כאלכסון שהם ביחד בגי' כ"ו כמו שם הוי"ה. ונראה שזה נרמז במש"כ (ישעי' מ' ד') והיה העקב למישור. והיינו שהעקב הוא הקו של הו' שבאמצע הא' שכשהיא שוכבת אין צורתה ו' כי האות ו' היא עומדת. אבל והיה-דהיינו שם הוי"ה הנרמז בא'-זה יהיה כשהעקב דהיינו האות ו' שהיא באלכסון-יהיה למישור דהיינו כשהיא תעמוד ישר ואז יהיה צורת י' ו' י' בשלימות. ואפשר דשייך ענין זה נמי למיתוק הא' דא' פ"ר שמיתוק הגבורות שייך לשם הוי"ה.

ונראה שי' פעמים אלקים בצירוף עם י' פעמים הוי"ה הם ביחד בגי' 1120. וזהו נמי הגי' של ד' פעמים מנצפ"ך. ויש בזה רמז למיתוק ב' פעמים מנצפ"ך כפולות כנגד ב' הבחינות דגבורות נסתרות וגבורות נגלות כמש"כ בכתבי האר"י בשער הפסוקים (נניס) דאיכא ב' בחינות אלו בגבורות.

ונראה דשייך ענין זה לתיקון המחלוקת ע"י בחינת אמת דיעקב. והיינו שהאר"י (ס' הליקוטיס קמ) כ' שהמחלוקת שייכא לגבורה. ונראה שיש בזה רמז שהמילה מחלוקת עה"כ היא בגי' תקפ"ה והאותיות מנצפ"ך במילוי דהיינו מס נון צדיק פי כף הם בגי' תקפ"ה ועה"כ דה' אותיות הם בגי' תקפ"ה. ומיתוק הגבורה שייך ליעקב כנ"ל ולכן שייך עניינו גם לתיקון המחלוקת דשייכא לגבורה. ונראה שזה ענין

דבש מנצפ"ך. וכן היא בגי' חסד גבורה רחמים. ודבש שייך למיתוק גבורות מנצפ"ך כמש"כ בכתבי האר"י (שעה"כ עיני ר"ה) בענין מיתוק הדינים דשופר שהוא בגי' דבש מנצפ"ך. (ואפשר דשייך לזה הבחינה דירושלים תתן קולה והיינו שהמילה ירושלם היא בגי' שופר). והנה כ' בכתבי האר"י שב' פעמים שם אלקים שייכי ליעקב שב' פעמים אלקים הם בגי' עקב כנ"ל ועה"כ של י' אותיות הם בגי' יעקב. ונראה שזה נרמז במילים יעקב ויעקבני שיש בהם ב' פעמים את האותיות עקב. ומלבדן יש את האותיות י' וינ"י. והגי' של אותיות אלו היא אלקים. ונמצא שבמילים יעקב ויעקבני יש רמז לה' פעמים אלקים בגימטריא.

ונראה שיש בזה רמז למיתוק חמש גבורות מנצפ"ך ע"י יעקב דשייך לתפארת ולרחמים ובו מתחברים הבחינות של חסד דאברהם עם גבורה דיצחק שיעקב כולל ג' אבות כמש"כ בזוהר (מיומא קע"ה ע"ג). וחיבור חסד עם גבורה שייך למיתוק הדינים. ונראה שמה שכתוב זה פעמים רומז למיתוק מנצפ"ך כפולות שזה פעמים רומז לב' פעמים יעקב ויעקבני שהוא בגי' ה' פעמים אלקים כנ"ל.

ונראה שי' פעמים אלקים הם בגי' 860. ויש בהם 50 אותיות ועה"כ שלהם הם בגי' 910. והגי' של ג' השמות של יעקב דהיינו יעקב יעקוב ישראל היא 911. ויש בזה רמז למיתוק הגבורות ע"י יעקב כנ"ל. והאחד היתר רומז לא' דשייכא למיתוק כמש"כ בכתבי האר"י (ליקו"ט סקט) בענין א' פ"ר דאפר פרה אדומה.

כתרים לאותיות

ונראה שבתבניות שהוזכרו בהאי קרא בדברי הימים בן אביאסף בן קרח יש רמז לשם **יעקוב** שהס"ת שלהם הם בגי' **יעקוב**. ונראה שזה מבואר ע"פ מש"כ האר"י שהבחינה של השם **יעקוב** מלא שייכת לגאולה. ואפשר שעניין האות ו' שייך ליושר שהיא קו ישר. ואפשר שעניין האות ו' שנוספה ביעקב רומזת להסרת האות ו' מהגי' של המילה רחוק שרומזת לקורח כנ"ל שאז היא בגי' **קרוב** ושייך עניין זה לתיקון קורח ע"י שמואל בבחינת מש"כ ושמואל בקראי שמו וכמש"כ **קרוב** ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת וכנ"ל.

ונראה שיש רמז לזה במש"כ ושמואל בקראי שמו קראים אל ה' והוא **יענס**. והיינו שהגי' של המילים הוא **יענס** היא **יעקב**. ועם האות ו' של והוא הם בגי' **יעקוב**. ונראה ששייך עניינו של שמואל לכח התפילה כמש"כ במדרש שוחר טוב (תהלים פ') ששמואל נקרא פתואל על שם שפיתה לא-ל בתפלתו.

ונראה שגם עניין המחלוקת שייך לבחינת רחוק שהיא מרחיקה בין הבריות ותיקון המחלוקת ע"י השלום שייך לבחינת **קרוב** שהיא מקרבת את הלבבות. ונראה דשייך לזה מש"כ (זכריה ט' י"ט) והאמת והשלום אהבו וכן מש"כ (ספר ט' ל') דברי שלום ואמת. והיינו ששייך עניין השלום לאמת והישר שהם היפך המחלוקת.

ונראה להוסיף בזה שהמילה **קרוב** היא בגי' קרח. והיינו שנרמז בזה שתיקונו של

שייכות המחלוקת לאש שאש שייכא לגבורה כמש"כ בזוהר).

ונראה שעניין הישרות שייך לאמת כמש"כ בתהילים (ק"א פ"ב) סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר. ונראה שזה עניין מה שבגאולה יהיה יעקב בבחינת ישראל. והיינו שבזמן הגלות בני יעקב אינם במצב הישר והמתוקן אלא בבחינת יעקב שעניינה עקמומיות הדרך שבגלות עם כל קשייה ונפתוליה. אבל בגאולה כ' והיה העקב למישור שאז יהיו ישראל בצורה הישרה והאמיתית הראויה להם.

ונראה שיש בזה רמז שהמילה ירושלם היא אותיות למישור. ויעקב שייך לבחינת ציון ויסוד ורחל וישראל שייך לבחינת ירושלם מלכות ולאה כמבואר בדברי האר"י. ולכן ישראל הוא אותיות ישר א-ל שנרמז בזה עניין הפיכת העקב של בחינת יעקב ששייך לעקום כנ"ל לישר. (ויש בזה רמז שמ' באלב"ם היא ב' וא"כ עקב הוא עקב).

ונראה שבזה יתבאר מה שמביא רש"י מהמדרש תנחומא (וי"י י') שכ' שבפרשת קרח לא התייחס קרח ליעקב שביקש רחמים על עצמו שלא יזכר שמו על מחלוקתם שנאמר בקהלים אל תחד כבודי והיכן נזכר שמו על קרח בהתייחסם על הדוכן בדברי הימים שנאמר (דה"א י' כ"א) בן אביאסף בן קרח בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל. ונראה שהוזכר בדברי הימים דווקא בחינת ישראל שעניינה הישרות והאמת שהם התיקון למחלוקת והעקמומיות של קרח ועדתו.

פרשת קרח

שמואל. ויש בזה רמז לשייכות עניין שמואל למשה. וכן בתיבות משה ואהרן יש את האותיות שמוא משמו של שמואל ושאר האותיות הם ההר"ן. והג' שלהם היא ר"ס כמו י פעמים הוי"ה.

ונראה דשייך לזה מש"כ (פאליס ט"ו ו) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו וגו'. דהיינו שקראי שמו רומז לשם הוי"ה ששלימותו היא ב' פעמים שמורה על השלימות. ונראה שכשמוסיפים את הג' של שמואל לג' של י פעמים הוי"ה שהוא בבחינת ושמואל-בקראי שמו הם ביחד ב' תרל"ז ועם כולל אחד הם בג' אברהם יצחק יעקב (638). ורומז לבחינת יעקב דשייך לאמת ולתיקונו של קרח דיעקב כולל כל האבות כמש"כ בזוהר (פרומס).

והנה במילים אברהם יצחק יעקב יש את האותיות קרח. אמנם הם מופיעות רק באברהם ויצחק. (ואף שיש אות ק' ביעקב אין לה שייכות לקרח אחר שהושלם שמו באותיות אברהם ויצחק). ונראה שהטעם לזה שייך למה שאמר יעקב בקהלם אל תחד כבודי.

והנה כשמורידים מהמילים אברהם יצחק יעקב את האותיות קרח נשאר האותיות אבה"מ י"צ יעקב. והג' שלהם היא ש"ל. ונראה שבמילה שמואל יש את האותיות ש"ל ומלבדם יש את האותיות מו"א. והג' של מו"א היא הג' של אהי-ה הוי"ה. ונראה דזש"כ ושמואל בקראי שמו שיש בתיבות אלו ב' פעמים את האותיות שמו ויש בזה רמז לב' השמות אהי-ה

קרח שייך לבחינת קרוב. והנה ההפרש בין המילה קרוב למילה רחוק בגימטריא הוא 6. ונראה שיש בזה רמז שכשמורידים את האות ו' (שהיא בגי' 6) מהמילה שמואל נשאר האותיות שמואל. ויש בזה רמז למה שאמרו חז"ל (סוטה מו ע"ב) שמאל דוחה וימין מקרבת. והיינו שע"י האות ו' (שרומזת להפרש בין רחוק לקרוב) הופכת המילה שמואל ששייכת לריחוק למילה שמואל ששייך לקירוב ולשלום. ונראה דשייך לזה מש"כ בזוהר שחטאו של קרח בא מכח זה שקרח דבק בשמואל. (ונראה דשייך לזה נמי עניין היסוד דשייך לו' שהיא שישית בחג"ת נהי"מ. ולכן בקדושה הוא שייך לברית קודש שמורה על קשר וקירבה. ובס"א הוא שייך לטומאה וריחוק. וזה נרמז בהפרש בין רחוק לקרוב שהוא ו').

ונראה שעניין הגאווה שייך לבחינת רחוק כדכתיב (משלי ט"ז ה) תועבת ה' כל גבה לב וכמש"א חז"ל (סוטה ה ע"ב) על המתגאה שהקב"ה אומר אין אני והוא יכולים לדור במקום אחד. ועניין הענוה שייך לבחינת קרוב כמש"כ (פאליס ל"ד י"ט) קרוב ה' לנשברי לב וגו' וכן כמש"כ (ישעי' נ"ז ט"ו) מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח. ולכן שייך עניין יעקב דשייך לעקב ולענוה לתיקונו של קרח דשייך לגאווה ולבחינת רחוק כנ"ל.

והנה בדברי הימים (ב' כ"ג י"ג) כ' ומשה איש האלקים וגו'. ונראה שיש בתיבות אלו את האותיות שמואל. ושאר האותיות הם הא"ש ה"י"ם. והג' שלהם עם כולל אחד היא

כתרים לאותיות

ונראה דאתי שפיר לפי זה הא דתיקונו של קרח בא ע"י שמואל דשייך למחייט עמלק שהוא שורש הספק והמחלוקת וכן שייך עניינו לחטאו של קרח שחטא מכח שנקרא על שם רשע מאלופי עשו דשייך לעמלק.

ונראה שיש רמז במעיל קטן שעשתה חנה לבנה שמואל (שמואל א' ג' י"ט) למש"כ האר"י שתיקונו של קרח הוא ע"י שמואל. והיינו שהמילים מעיל קטן הם בגי' קרח עה"כ. ונראה לבאר בזה שעניין הלוש שייך לכבוד כמו שכ' בחז"ל (צ"ק 65 ע"ג) שהבגדים נקראים מכבודותא. וקרח קינא בכבוד של משה ואהרן וכמש"כ במדרש (פנמואל קורס ג') שקינא בבגדי הכהונה של אהרן הכהן. ועניין מעיל קטן יש בו רמז לענוה ושפלות גם בחלק של הבגדים דשייכי לכבוד כנ"ל. והענוה היא התיקון לגאוה של קרח. ולכן מעיל קטן הוא בגי' קרח.

והוי"ה. ושאר האותיות הם ו' ו' א"ל בקראי ויש בהם רמז לאותיות קרוב אלי. והיינו הבחינה של מש"כ קרוב ה' לכל קראיו דשייכא למש"כ קראים אל ה' והוא יענס. וכמו שאומרים באנעים זמירות וקרוב אלי בקראי אליו. והמילה אליו היא בגי' מו"א שהם האותיות הפנימות במילה שמואל והם בגי' אה-ה הוי"ה כנ"ל. (ויש עניין בצירוף ב' שמות אלו כמש"כ הגר"א (נס' י"יה) ששם אה-ה הוא בסוד מקיף ושם הוי"ה הוא בסוד פנימי).

והנה שמואל שייך למחייט עמלק כדכתיב (שמואל א' ט"ו ל"ג) וישסף שמואל את אגג. ועמלק הוא בגי' ספק כידוע. וספק הוא שורש המחלוקת דשייך לב' צדדים. והחת"ס כתב לולא דמסתפינא הייתי מפרש שכל המחלוקת של קרח באה בגלל שקרח נקרא על שם אחד מאלופי עשו כדכתיב (בראשית ל"ו ט"ז) אלוף קרח.

בעניין הריגת משה למצרי

מדה כנגד מדה על מה שהתעסק בקבורת יעקב אביו. ובזכות זה זכה משה שהקב"ה בעצמו נתעסק בקבורתו. וא"כ צ"ב מה זכה מצרי זה לכבוד גדול כיוסף שמשא רבינו בעצמו נתעסק בקבורתו.

ולדנ"ל י"ל שכיון שמצרי זה היה אחיו בשורשו וכן היה שייך לנשמת חותנו יתרו בשורשו ולכן נתעסק בקבורתו. והיינו כמו שפי' במגיד מ י ש ר י מ ל ב י ב מ ש כ (ס) מ כ ה

הנה כ' בכתבי האר"י (לקו"ט שמות) דקין נתגלגל במצרי שהרג משה ובקרח וביתרו. ומשה היה גלגול של הבל. וזוה שהרגו למצרי תיקן את מה שהרג קין להבל. ונראה שזוה יש ליישב מה שזכה המצרי לכבוד הגדול הזה שמשא עצמו נתעסק בקבורתו כמש"כ (שמות ג' י"ג) ויטמנהו בחול. ומצינו במשנה בסוטה (ט ע"ג) שבמה שמשא רבינו נתעסק בעצמו בקבורתו של יוסף היה בזה מעלה גדולה. ויוסף זכה לזה

פרשת קרח

צדיק כתמר יפרח כתב שיש רמז בס"ת לאותיות קרח. והיינו שלעת"ל קרח יהיה צדיק. ונראה דנרמז בהאי קרא ג' הגלגולים של קין. והיינו שהתיבות גילגול קין יתר קרח עה"כ דד' תיבות ועוד א' לכולם הם בגי' צדיק כתמר יפרח עה"כ דג' תיבות.

איש עברי מאחיו שהמילה מאחיו היא על המצרי כיון שהיה משורש קין שהוא אחיו של הבל. והבל הוא משורש נשמת משה כמש"כ בכתבי האר"י (שער הפסוקים נלאשים) שמשוה הוא ר"ת משה שת הבל שכולם משורש אחד. והנה האר"י (לקו"ט) על הפסוק (מהלים 53 י"ג)

**ופדיו מבוז חדש תפדה בערכך כסף חמושת שקלים בשקל
הקדש עשרים גרה הוא**
(נמדנר י"ח ט"ז)

**ביאור בעניין מצוות פדיון הבן דשייכא
ליוסף ובשייכות מיתוק גבורות מנצפ"ך
לבחינת סלע וביאור דעניין ה' סלעים
דפדיון הבן שייך למיתוק ה' גבורות מנצפ"ך**

למ' והנ' היא סמוכה למ' והאותיות ס' ע' מחברות בין האות נ' לפ'. ונמצא שחיבור האותיות מנצפ"ך ודיבוקן כאחד שייך לאותיות סל"ע. וא"כ י"ל שבחינת סלע שייכת למיתוק הדינים.

ונראה שזה עניין פדיון הבן בה' סלעים שהסלע שייך למיתוק הדינים כנ"ל וה' סלעים הם כנגד מיתוק ה' גבורות. (ואפשר שעניין ה' סלעים שייך למש"כ באביר יעקב ששלימות הגבורות היא בה' פעמים מנצפ"ך ולכך צריך

הנה האר"י (ליקו"ט תקט) כ' שעניין מיתוק הדינים שייך לחיבור ה' גבורות מנצפ"ך לאחד. וזה עניין פרה אדומה שנעשית אפר שפרה היא אותיות ה' פ"ר ואפר הוא אותיות א' פ"ר. ופ"ר הוא הגי' של מנצפ"ך. ועניין השריפה והפיכתה לאפר הוא לחבר ולמתק כל הה' גבורות בא'. (ושייך לאלופו של עולם ולשם הוי"ה הנרמז בה).

ונראה לפי זה לבאר שהחיבור של האותיות מנצפ"ך הוא ע"י האותיות ס-ל-ע. והיינו כיון שבסדר הא"ב האות ל' מחברת בין הכ'

פרשת קרח

והיינו מיתוק ה' גבורות שיתמתקו ע"י המשיח בגאולה כמבואר באר"י.

והנה בשבת (י"ט"ג) אמרי' א"ר לעולם אל ישנה אדם בנו בין הבנים שבשביל משקל שני סלעים מילת שנתן יעקב ליוסף יותר משאר בניו נתקנאו בו אחיו ונתגלגל הדבר וירדו אבותינו למצרים. ונראה דענין שני סלעים רומז לב"פ סל"ע שרומז לב"פ מיתוק מנצפ"ך דשייך לסלע כנ"ל. וענין ב"פ הוא כנגד כפולות מנצפ"ך.

ונראה דהגי' של התיבות שני סלעים היא תק"ע והיא כמו הגי' של כפולות מנצפ"ך עה"כ די' או'. וב"פ סלע הם בגי' ש"כ ורומז לש"כ ניצוצין דקרדוניתא דשייכי לגבורות ודינים כמבואר בזוהר. ושייך ליוסף שנקרא נער שהוא בגי' ש"כ כמש"כ בכתבי האר"י (6:101). ונראה דענין מילת רומז לברית מילה שהיא ביסוד ושייכא ליוסף. ובתיבות בנו בין הבנים איכא ג"פ או' ב"נ שהם בגי' יוסף. וב"פ סלע עם תיבת מילת (דשייך לבחינה דשני סלעים מילת) הם בגי' ח' מאות כמו ה"פ סלע וכמו פדיון ושייך לפדיון הבן. והיינו דיוסף הוא בכור מאמו ושייך למצות פדיון הבן כנ"ל.

והנה במגילה (י"ט ע"ה) אמרו אמרי במערבא מילה בסלע משתוקא בתרין. ונראה דרומז נמי למצות ברית מילה ופדיון הבן בה' סלעים וזהו מילה בסלע דהיינו מצות מילה ופדה"ב דה' סלעים. ותיבת בתרין יש בה אותיות ברית ובחיבור עם מילה הוא ברית

דאברהם והיינו המיתוק. ויוסף הוא המשך של יעקב כדכתיב (ש"ל ל"ז ב') אלה תולדות יעקב יוסף ושייך נמי לבחינה זו כנ"ל).

והנה באיוב (ל"ט ו') כ' הידעת עת לדת יעלי סלע וגו'. ונראה לבאר דהתיבות יעלי סלע הם בגי' מנצפ"ך. וסל"ע שייך למיתוק מנצפ"ך כנ"ל שאותיות סל"ע הם האותיות המחברות לאותיות מנצפ"ך לא' כענין א' פ"ר שכ' בכתבי האר"י (שער המנוח חוקם) באפר פרה. ועת לדת רומז ללידת משיח שהיא בחיבור היסוד והמלכות בגאולה שיתמתקו הדינים. ומכח חיבור זה נולד משיח כמבואר באר"י. יש בזה רמז שהמילה לדת היא בגי' משיח בן דוד. ובלידת בן בכור איכא ב' מצוות ראשונות דהיינו מילה ופדיון הבן שהאב עושה לבנו שענינם הוא להכניסו לכלל ישראל ע"י הברית ולהכניסו לרשות אביו ע"י הפדיון. ואפשר דשייך ענין ב' מצוות אלו דמילה ודסלע ללידת משיח בגאולה דשייכא בולד בכור זה דמשיח הבחינה דב' מצוות אלו.

ונראה דבזה יתבאר הא דאיתא בסנהדרין (טו ע"ב) א"ל ר"נ לר"י מי שמיע לך אימת אתי בר נפלי א"ל מאן בר נפלי א"ל משיח וכו' דכתיב (עמוס ט' י"ב) ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת וכו'. ולהנ"ל י"ל דמשיח נקרא בר נפלי ע"ש שאינו נקרא ודל של קיימא עד ל' יום שנעשית בו מצוות פדיון הבן שאז יוצא מכלל נפל. ובר בל' ארמי הוא חוץ והיינו בר נפלי שיוצא מכלל נפל ע"י ה' סלעים דפדיון.

כתרים לאותיות

איכא ב' מטבעות שנקראים סלע. ותיבת צור
היא בגי' ש"ו שהוא הגי' של דבש דשייך
למיתוק מנצפ"ך כמוש"כ בכתבי האר"י בשופר
שהוא אותיות ש"ו פ"ר. ותיבת מדינה היא
אותיות דין מ"ה ויש בזה רמו למיתוק הדין
במ"ה דמ"ה הוא הגי' של גאולה כמוש"כ בכתבי
האר"י (שעה"כ צנרכת ראה נא עניינו) ושם הו' שייך
לרחמים ולמיתוק הדינים.

וכתב האר"י (שם עניין השופר) דל"ז הוא הגי' של
הבל והוא מילוי שם הו' דס"ג בלי או'
הו'. ונראה דבזה יתבאר הא דאמר' במגילה
(י"ט ע"ג) מילה בסלע משתוקא בתרין שר"ת
וס"ת של ד' תיבות אלו הוא מ"ה ע"ב מ"א
ב"ן ורמו לד' המילויים דשם הו'. ואו' מ"א
רמוזות למילוי דס"ג דהמילוי דס"ג הוא שנכתב
יוד הי ואו הי. והגי' של המילוי לבד הוא ל"ז
ועה"כ דד' או' דשם הו' הוא בגי' מ"א.

והאר"י (שער מאמרי רש"י שער ז') כ' דאיכא ב'
בחינות הא' היא סלע והב' היא צלע. (והם כנגד
ב' הבחינות דרחל ולאח ועוד) וכ' בכתבי האר"י
(שם) שההפרש בין סלע לצלע בגי' הוא ל'.
ונראה שיש בזה רמו לל' יום דפדיון הבן דשייכי
לסלע שפודים בה' סלעים. ונראה דלכך ההפרש
בגי' בין ה"פ סלע שהם בגי' ת"ת לה"פ צלע
שהם בגי' תתק"נ הוא ק"נ שהוא הגי' של פדיון.

ונראה שהמילה צלע היא בגי' קץ ויש בזה רמו
לקץ הגאולה. ונראה דעניין הצלע שייך
נמי לשורש הבריאה כדכתיב (בראשית ז' כ"ג) ויבן
ה' אלוקים את הצלע וגו' וזה היה קודם החטא

מילה. ונראה דשייך לשתיקה דשתיקה היא
בגי' ה"פ סלע עה"כ דט"ו או'. וכן מה שנאמר
ביוסף משקל שני סלעים מילת רומו לב'
המצוות דה' סלעים וברית מילה וזהו שני דהיינו
שני מצוות דסלעים ודמילה וזהו סלעים מילת.
ותרוייהו שייכי ליוסף דשייך ליסוד ולבכורה
ולמילה שהיא ביסוד.

ונראה דהתיבות מילה בסלע הם בגי' גבריאל
עה"כ ורמו למיתוק ה' גבורות מנצפ"ך
דשייך לסל"ע כנ"ל דה' גבורות שייכי לגבריאל.
(ואפשר דא' היתר רומו לא' דמיתוק דא' פ"ר).
ונראה דמילה רומו לדיבור שהוא בכ"ב או'.
וכ"ב הוא המניין של הימים המחברים בין יום
הח' דמילה ליום הל' דפדיון הבן ושייך נמי
למילה בסלע.

ונראה דעניין ל' יום שיוצא הולד בהם מכלל
נפל שייכי לפדיון בסלע דתיבת סלע
היא בגי' נפל. וה"פ נפל שייכי לבחינה של ה'
גבורות דמנצפ"ך ומיתוקם הוא בסלע כנ"ל
שמחברם כבחינת א' פ"ר כנ"ל. וזה עניין ה'
סלעים דשייכי לה"פ סלע שממתקים לה"ג
דה"פ נפל. ונראה דתיבת נפל במילוי היא
אותיות נון פי למד שהם בגי' ר"ע ועה"כ דח'
אותיות המילוי וג' תיבותיו הם בגי' א' פ"ר
שרומו למיתוק מנצפ"ך.

והנה בחז"ל (צ"ק לו ע"ג) דאיכא ב' מטבעות
שנקראים סלע והיינו סלע מדינה וסלע
צורי. ונראה לפרש עפמשנ"ת דסל"ע שייך
למיתוק מנצפ"ך א"כ י"ל דכנגד כפולות מנצפ"ך

פרשת קרח

שתיקא דיילי בנא מקדשא לעילא ובנא מקדשא לתתא וכו' שם עוד דמקדש תחתון נקרא סלע. ונראה דיש לזה רמז במשאחז"ל מילה בסלע משתוקא בתרין. דבסלע רומז למקדש שנקרא סלע ועניין משתוקא בתרין רומז לב' המקדשות של מעלה ושל מטה שנבנו בזכות שתיקת ר"א.

ובס' תורת נתן מביא מהאר"י דהנוקבא נקראת סלע. וא"כ י"ל דמילה בסלע רומז לחיבור היסוד דשייך למילה (דברית מילה היא ביסוד) עם המלכות דשייכא לסלע. וחיבור יסו"מ שייך לגאולה ולבניין ביהמ"ק כמש"כ בכתבי האר"י וזהו משתוקא בתרין דשייך לבניית ב' בתי מקדשות כנ"ל.

ואפשר דשייך לזה הא דבית המקדש הוא בחלקו של בנימין (מגילה טו ע"ג) דבנימין שייך לשתיקה כמש"כ במדרש (אסמך רנה ו' י"ג) שאסתר אחזה בפלך השתיקה כמו זקנתה רחל. וכן בנימין שייך לשתיקה שזהו הטעם שנקראת האבן של בנימין בחושן ישפה שרומז ליש פה ושותק. והיינו שבנימין היה יודע במכירת יוסף ושתק (ופי' בעץ יוסף שיצחק ידע וגילה לבנימין). ונראה שיש לזה רמז שהמילה בסלע היא בגי' בנימין עה"כ. והיינו ב' סלע דשייך לב' הבתי מקדשות שבחלקו של בנימין. ואפשר דעניין שתיקת רחל ושתיקת בנימין שייך לב' השתיקות דמשתוקא בתרין שהם כנגד ב' הבתי מקדשות.

ונראה לבאר בזה עוד דמילה בסלע רומז למילה של י' הדברות החקוקות בסלע אבנים.

דאדה"ר. ונראה דשייך עניין הצלע לתיקון החטא דאדם הראשון דעץ הדעת שיתוקן בגאולה כשיבא העולם לתיקון השלם. ושייך לזה מש"כ האר"י (סס) דעניין מה שהכה משה את הסלע שייך להחלפת צלע בסלע דשייך עניין זה לתיקון החטא דעץ הדעת כמש"כ בכתבי האר"י.

ונראה לבאר עוד דבחינת צלע שייכא למלכות כמש"כ בחוה (גלגלים ז' כ"ג) ויבן ה' אלוקים את הצלע. ובחינת סלע שייכא ליסוד שתיבת סלע היא בגי' יוסף עה"כ דד' או'. וזה עניין מילה בסלע דמילה שייך לברית מילה שהיא ביסוד והיא קודם ל' יום ופדיון הבן הוא לאחר ל' שאז הוא בחינת צלע שהוא ל' יותר מסלע. ול' הוא הגי' של יהודה דשייך למלכות וחיבור ב' הבחינות דסלע וצלע שייך לחיבור היסוד והמלכות שיהיה בגאולה כמש"כ בכתבי האר"י.

והנה צלע הוא אותיות על צ' וסלע הוא אותיות על ס'. ונראה שיש בזה רמז לאותיות שמעליהם. והיינו שצ' האות שאחריה היא ק'. וס' האות שאחריה היא ע'. והאותיות ק"ע הם בגי' יוסף דוד. ויש בזה רמז לחיבור ב' הבחינות דמשיח בן יוסף ומשיח בן דוד דשייך לחיבור היסוד והמלכות שבגאולה. ונראה שזה א"ש לפמש"כ האר"י דרחל שייכא ליסוד ולאחז למלכות. וכן לפמש"כ האר"י דרחל שייכא לבחינת סלע ולאחז לבחינת צלע והיינו כמשנ"ת דסלע רומז ליסוד וצלע רומז למלכות.

והנה בשער מאמרי רשב"י (גלגלים) כ' אר"א

כתרים לאותיות

עשו הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי. והיינו דיעקב שייך לב' ענינים אלו דבכרה וברכה. ויוסף הוא ההמשך של יעקב כמש"כ (ש ל"ו ז') אלה תולדות יעקב יוסף וגו'. וביוסף שייך גם עניין הבכורה שהוא בכור מאמו ושייכא בו מצוות פדיון הבן כנ"ל. וכן יוסף שייך ליסוד דשייכא ביה מצוות מילה. ושייך בו נמי עניין משתוקא בתרין ששחק ולא כעס על השבטים שמכרו אותו לעבד.

ונראה פדיון הבן הוא ביום הל' ללידת הולד שפודים אותו בה' סלעים. ונראה דה' פעמים ל' הם בגי' פדיון. ויש בזה רמז לחיבור בחינת הל' יום של הולד עם הה' סלעים של הפדיון. ונראה שיש בזה רמז למיתוק ה' גבורות מנצפ"ך בצ'. והיינו שהמילה ולד היא בגי' מ'. וכשמחברים את האות מ' לאותיות סלע הם אותיות למס"ע ועה"כ דד' אותיות הם בגי' צדיק. וכן אותיות אלו במילוי דהיינו האותיות מם למד סמך עין הם בגי' ת"ד. וזהו הגי' של י"פ הוי"ה עם ב"פ ע"ב. ויש בזה רמז למיתוק י' גבורות דמנצפ"ך כפולות (דע"ב הוא הגי' של חסד). וכן פי' האר"י במש"כ במגילת אסתר (ז' ט') והשתיה כדת דשייך למיתוק מנצפ"ך בשתיית היין. והיינו שייך לגבורות. ובבחינת השמחה שביין מתמתקים הדינים. ונראה שיש לזה רמז במילה (דניס י"ד כ"ג) תירשך (שתירש הוא הגפן שהוא מקור היין). והיינו שהוא אותיות תר"י ש"כ. וש"כ רומז

ומשתוקא בתרין רומז לפעם השניה שירדו בשתיקה בלא המחולות והקול ענות שהיה בלוחות הראשונות.

והנה במגילה (ש) אמרי' שיוסף נתן לבנימין חמש חלפת שמלת ולא למד מאביו ששינה בן בין הבנים ובשביל משקל שני סלעים מילת ירדו אבותינו למצרים. ועשה כן כיון שבא לרמוז לו בזה שעתיד לצאת ממנו מרדכי שעתיד לצאת מלפני המלך בחמשה לבושי מלכות כדכתב (אסתר ט' ט"ו) ומרדכי יצא וגו'.

ונראה לפרש דבתיבת חלפת רמוז עניין הסלעים דפדיון הבן שהוא החלפת התינוק בסלעים. ובתיבת שמלת רמוז עניין מילת ומילה. (ש' באלב"ם היא י' וא"כ שמלת בחילוף ש' ב' הוא מילת). ושייך לבחינה דמילה בסלע דשייכא למרדכי. וכן שייך לבחינה דסלעים מילת דשייכא ליוסף בכתנות פסים.

ונראה שבמילים חלפת שמלת יש רמז לחילוף האותיות שמלת באתב"ש ובאלב"ם שהם האותיות אביך. ויש בזה רמז לב' מצוות אלו דמילה ופדיון הבן הרמוזים בתיבות חלפת שמלת כנ"ל שהם מצוות הבן על האב.

ונראה לבאר עוד דעניין מילה בסלע משתוקא בתרין רומז ליוסף. והיינו דמילה בסלע רומז לבחינת ב' סלעים מילת דכתנות פסים דיוסף. ותיבת מילה רומזת לברית מילה ותיבת סלעים רומזת לפדה"ב בה' סלעים. ומילה שייכא ליסוד דשייך לברכה ופדה"ב שייך לברכה. ומצינו (נחשית כ"ו ל"ו) ביעקב שא"ל

פרשת קרה

וביחד הם בגי' ק"ס כמניין סלע. ונראה דא"ש לפי זה מה שנתבאר דשייך עניין הסלע למיתוק הגבורות דמנצפ"ך כיון דשייך לשם הוי"ה ולרחמים.

והנה כ' בבנ"י בעניין מחצית השקל שהראה הקב"ה למשה שהיה במטבע של אש שעשויה מכסף ועליה אמר לו זה יתנו (נדליתא במדבר"ר נשא י"ג ג). שהביאור בזה הוא שכסף שייך לחסד ואש שייכת לגבורה. וחיבורם יחד שייך למיתוק הדינים. וכ' שם דלכך יין עם מים הם בגי' סלע. והיינו דיין שייך לגבורה ומים לחסד. וחיבורם שייך למיתוק הדינים. ונראה שביאור זה נמי א"ש לפי מה שנתבאר דסלע שייך למיתוק מנצפ"ך.

לש"כ ניצוצות קרדוניתא דשייכי לגבורות. ותר"י הם בגי' דין מתוק.

ונראה להוסיף שסלע (דשייך למיתוק מנצפ"ך כנ"ל) הוא בגי' ק"ס. וכ' בבני יששכר דמניין זה נהגו המקובלים לתת פדיון נפש שהוא כמניין כסף וכמניין סלע. והאדם הוא עץ השדה (דגריס כ' י"ט) ועץ הוא בגי' סלע ולכן זהו המניין השייך לפדיון. וי"ל דלכך שייך נמי פדיון הבן לסלע. ועניין ה' סלעים הוא כנגד מיתוק ה' גבורות מנצפ"ך כנ"ל. וכן סלע עה"כ דתיבה הוא גי' של הפדיון עה"כ דאו'.

ועוד כ' בבנ"י דסלע שייך לשם הוי"ה די"פ ה' וה"פ י' הוא ק' וה"פ ו' וז"פ ה' הוא ס'

כתרים לאותיות

פרשת חקת

כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון

(צמדנר כ"א כ"ח)

ריש למד ריש היא כמו הגי' של התיבות שמש תדן. ויש בזה רמז למה שאחז"ל שרשעים נידונים בה).

ונראה שבזה יש לבאר מש"כ (צמדנר כ"א כ"ח) כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנון. והיינו שמש"כ אש יצאה מחשבון רומז שהמילים אש א-ד-נ-י הם בגי' חשבון כמש"כ בגנת אגוז. ובמילים אש יצאה מחשבון יש רמז להוצאת הגי' של אש מהגי' של חשבון (שהוא בחינה של אש יצאה מחשבון) שהוא הגי' של א-ד-נ-י. ויש בזה רמז דשייך עניין האש דחשבון לבחינה דאש א-ד-נ-י שהיא בגי' חשבון.

ונראה שבמה שכ' אכלה ער מואב יש רמז דאש שייכא לגבורה ולמיתוקה. והיינו שהמילים ער מואב הם בגי' גבריאל חסד עה"כ. וגבריאל שייך לגבורה וחסד שייך למיתוקה.

ונראה שיש רמז בס"ת דהאי קרא למש"כ בשיר השירים (ס' ז') אני ישנה ולבי

הנה בס' גנת אגוז כ' שהתיבות שם הוי"ה הם בגי' חשבון. וכן התיבות אש א-ד-נ-י הם בגי' זו. ושייך עניינם לשס"ה ימות החמה דשייכא לאש דשס"ה עה"כ הם בגי' אש א-ד-נ-י. ונראה שבמה שהתיבות אש א-ד-נ-י הם הגי' של שם הוי"ה יש בזה רמז שגם החורבן וגם הבניין של ביהמ"ק הוא באש. ונראה דשייך לזה נמי מה שמבואר בחז"ל (נדרים ס' ז') שלעת"ל מוציא הקב"ה חמה מנרתיקה והצדיקים מתעדנים בה והרשעים נידונים בה. והיינו כנ"ל שהחמה שייכא לשס"ה ולאש.

ונראה שיש רמז להא דשמש שייכא למיתוק הדינים בגמ' בסנהדרין (ס"ג ע"ג) דאמרינן דבי רבי ינאי אמרי ינון שמו שנאמר (סהל"ס ע"ג) יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו. והיינו שמש"כ לפני שמש רומז לאותיות שלפני האותיות ש' מ' ש' שהם ר' ל' ר'. וכשמחברים את הגי' שלהם עם הגי' של ינון הם ביחד בגי' מתוק. (ובאותיות רל"ר במילוי יש רמז לאותיות שמש שהמילוי שלהם הוא ריש למד ריש והיינו דשייכי למש"כ (שם) לפני שמש. והגי' של

פרשת חקת

והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש. וזהו שכ' אכלה ער מואב שתיבות אלו עם כולל אחד הם בגי' עשו. והמילה סיחון בחילוף אותיות דאי"ק בכ"ר שח' מתחלפת בפ' ונ' מתחלפת בה' (וכ"ה בגי' קטנה) היא אותיות יהוסף ושפיר שייך מש"כ ובית יוסף להבה למש"כ להבה מקרית סיחון. וכן מש"כ אש יצאה מחשבון שייך למש"כ (שס) בית יעקב אש שהמילה חשבון היא בגי' יעקב יעקב עה"כ דב' תיבות.

ער. והיינו שהס"ת של התיבות כי אש יצאה מחשבון הם האותיות ישה"נ שהם אותיות ישנה. ואח"כ כ' להבה שהיא בגי' לבי. ואח"כ כ' אכלה ער שרומזו ללבי ער. ושייך למש"כ אח"כ קול דודי דופק פתחי לי וגו' והיינו בגאולה כשיתמתקו הדינים ויבא משיח בן דויד שהוא אותיות דודי.

ונראה שב' הבחינות דאש ולהבה שהוזכרו בהאי קרא שייכי למש"כ (עובדיה ח' י"ח)

בענייני פרה אדומה

רמזים בעניין שייכות פרה אדומה למיתוק מנצפ"ך

דשייך לדין ורומזו על הסרת הדינים ע"י האפר פרה.

והנה במשנה בפרה (ב' ג') תנן הננסת כשרה וז"ל התוי"ט שזה מום באדם ואינו מום בבהמה. שמאמר הא-ל תמימה היה עולה בדעתינו שלימות בכל הדברים והודיענו שענין תמימה שלימות האודם (פרמז"ס). ונראה דאשמועינן האי דינא דמה שאינו פוגם באודם ל"ח פסול בדין תמימה אשר אין בה מום דווקא בננסת דשייכא לתיבות אשר אין דננסת היא

בכמדבר (י"ט י"ט) כתיב והזה הטהור על הטמא וגו' ונראה לרמוז דכשנצרף את הגי' של תיבת הטהור לגי' של תיבת הטמא הם ביחד בגי' מנצפ"ך. ויש בזה רמז למיתוק הדינים שבא ע"י הזאת אפר פרה כדאיתא באר"י (פ' הליקוטיוס ונליקו"ת) כאן שממתק ה' פ"ר והופכם לא' פ"ר.

ונראה דבמש"כ (י"ט ג') אשר אין בה מום נרמז נמי עניין זה דמום הוא בגי' של אלקים